

Heilsu- og innlendismálaráðið
Eirargarður 2
100 Tórshavn

Dagfesting
28. mai 2018

Okkara j.nr.
18/01478-3

Málsviðgeri
Jóhan J. Lamhauge

Tygara j.nr.
17/00872-54

Viðv.: Løgtingslóð um fyrisiting av margfeldinum í náttúruni (náttúrumargfeldislógin)

Kommunufelagið skal hervið koma við viðmerkingum til omanfyri nevnda lógaruppskot, ið er sent felagnum til hoyringar tann 6. apríl 2018.

Uppskotið er sent einstøku kommununum til viðmerkingar. Tær viðmerkingar, ið eru komnar frá einstøku kommununum, eru stóran mun arbeiddar inn í hetta skriv.

Kommunufelagið hevur eitt umhvørvisnetverk, sum er sett saman av umboðum fyrir kommunur, sum heilt ella partvis hava fólk í starvi innan umhvørvi, umframt umboðum fyrir interkommunalu felagsskapirnar. Uppskotið hevur verið til viðgerðar í hesum forumi, eins og tað hevur verið til viðgerðar á fundi í Stýrinum fyrir Kommunufelagið.

Yvirskipað sæð tekur Kommunufelagið undir við, at arbeitt verður við at fáa nýggja lóggávu til fyrisiting av fóroysku náttúruni og at hetta verður raðfest politiskt.

Somuleiðis tekur Kommunufelagið undir við leistinum, sum hetta lógaruppskotið er tilevnað eftir, soleiðis at atlít til náttúruna verða tikan so tíðliga sum gjørligt í eini og hvørjari fyrisitingarligari tilgongd.

Kommunurnar eru sum kunnugt lokalir myndugleikar, bæði tá tað ræður um at skipa ymsu lokalu økini og tá talan er um ítökiliga bygging og byggimálsviðgerð. Nýggja náttúrumargfeldislógin fer at krevja nýggjar hættir at hugsa og arbeiða eftir og í hesum høpi er ein tíðarhóskandi skipanarlóð (planlóð) ein fortreyt fyrir nýggju náttúrumargfeldislógin. Við okkara verandi skipanarlóð (lóð um býarskipanir og byggisamtyktir) koma hesir nýggju hugsunarhættir og arbeiðshættir inn í eina gamla og ótíðarhóskandi skipan, og kemur hetta heilt víst at hava óhepnar avleiðingar og óneyðugar avbjóðingar við sær. Sæð frá hesum sjónarhorni metir Kommunufelagið, at skilabetri hevði verið at raðfest eina nýggja skipanarlóð (planlóð) fremri enn hesa lógin, tí í nógvar mätar er ein nýggj skipanarlóð ein fortreyt fyrir, at nýggja náttúrumargfeldislógin fer at virka eftir ætlan.

Ein av meginreglunum í uppskotinum er, at fyrisitingin skal fara fram sambært skrásettari og tokari vitan um náttúruna og margfeldið í náttúruni. Hinvegin er longu greitt, at henda vitan, sum er fortreyt fyrir at lógin kann virka, ikki er tók í dag.

Hetta, saman við teirri sannroynd, at altjóða viðurkenda meginregluna um varsemisskylduna eisini fer at verða sett í verk sambært uppskotinum til nýggju lógina, viðførir, at vandi kann vera fyri, at lógin kemur at virka óneyðuga darvandi á framburð í lokalu økjum í Føroyum.

Mælt verður tí til, at skráseting og tað, at savna inn vitan um náttúruna í Føroyum, fær munandi hægri politiska raðfesting og at politiski myndugleikin eigur at umhugsa, hvort eitt ávist vitanarstøði og ein ávíð nøgd av vitan eigur at vera tøkt, áðrenn lógin yvirhøvur verður sett í verk. Tí verður mælt til at ein munagóð peningaupphædd verður raðfest at nýta til ta skráseting og at framleiða vitan, ið verður mett sum ein fortreyt fyri, at lógin kann virka.

Uppskotið til lög fyrikemur kommununum rættliga teoretiskt og tær eru rættliga ivasamar um, hvussu lógin skal umsitast í praksis og hvussu tann kommunali leikluturin er skipaður í mun til at fyrisita og í mun til Umhvørvisstovuna og kærumyndugleikan. Hetta er heldur ikki serliga væl lýst ella nágreinað í viðmerkingunum.

Um lógin skal virka eftir ætlan, er neyðugt hjá politisku skipanini at seta munandi ressourcir av til at implementera lógina, at útbúgva fólk og at gera kunngerðir og vegleiðingar til, hvussu lógin skal umsitast í verki. Tað sum sambært uppskotinum verður mett neyðugt at seta av til hesi endamál, metir Kommunufelagið als ikki vera nøktandi.

Sum kunnugt, er fyriliggjandi uppskotið tilevnað við norsku naturmangfoldloven sum fyrimynd. Kommunufelagið tekur undir við, at hetta er ein leistur sum, við neyðugum tillagingum, í nógvar mátar hóskar til føroysk viðurskifti, tí norsku og føroysku viðurskiftini og avbjóðingarnar kunnu samanlíknast.

Í 2013 gjørði Norska Kommunufelagið KS saman við Norsk Institutt for naturforskning eina frågreiðing, ið nevnist "*Naturmangfoldlovens virkninger i kommunene – En gjennomgang av kommunale erfaringer med loven*". Avrit av frågreiðingini er hjálagt. Í frågreiðingini sæst, at 77 % av norsku kommununum hava upp til fulltíðarstarv sum er relaterað til arbeiði við náttúrumargfeldislógini.

Undir samandráttinum sæst undir yvirskriftini "*Sentrale utfordringer fra spørreundersøgelsen – punktvis oppsummering*" sæst fylgjandi:

Sentrale utfordringer fra spørreundersøkelsen – punktvis oppsummering:

- Kompetanse: Kommunenes kompetanse på naturmangfold og NML er varierende, det fremstår som spesielt viktig å sikre kompetanse i små kommuner. Dette henger også sammen med spørsmålet om ressurser. Økte ressurser til naturmangfoldarbeid vil medføre økt fokus på temaet og derigjennom bidra til å øke kompetansen i kommunene. Kommuner som ikke har tilstrekkelig kompetanse på feltet, bør söke interkommunalt samarbeid for å sikre seg tilgang på slik kompetanse dersom denne finnes i samarbeidende kommuner. Miljødirektoratet lanserte 21 august et e-læringskurs i NML kap II, som kan bidra til økt communal kompetanse.
- Organiseringen: det varierer hvordan kommunene benytter seg av/ organiserer denne kompetansen, eksempelvis om de har én fast saksbeandler på NML, eller om flere

saksbehandlere kan få saker relatert til NML. Interkommunale samarbeidsløsninger er også i liten grad tatt i bruk.

- Ressurser: Kommunene trenger bedre kapasitet og økonomiske ressurser til å følge opp naturmangfoldsaker. Utfordringen ligger i å allokere/prioritere nok ressurser Dette gjelder både innad i kommunene, mens også i forhold til sentrale tilskudd.
- Saksbehandlingsprosedyrer og kartfesta informasjon: Enkle kartbaserte oversikter over naturmangfoldet lokalt, samt veiledere for bruk i saksbehandling er de klart viktigste verktøy i kommunal naturmangfoldforvaltning. Statlige miljømyndigheter som drifter dataregister kommunene benytter seg av, må sørge for at informasjonen er oppdatert og at kvaliteten er så høy / finmasket som mulig. Kommunene må ha kompetanse på de tilgjengelige verktøy som foreligger, eller tilby opplæring i bruken av verktøyene.
- Forvaltningsreformen: Blant de kommunene som svarte at de hadde takket nei til å ta forvaltningsansvar for verneområdene, synes det som muligheten for delegeringen av lokalt ansvar for verneområder er for dårlig kjent. Undersøkelsen viste også at svært mange kommuner er ukjent med forvaltningsreformen. At mange kommuner er ukjent med dette må være et tankekors både for statlige myndigheter, kommunene og KS

Harumfram er ein av niðurstøðunum í kanningin hendar:

Konklusjoner

Kommunene har etter at NML ble implementert, blitt nødt til å vurdere naturhensyn i noe sterkere grad nå enn før. Det ser ikke ut til at utfall av saksbehandling er vesentlig endret om man sammenligner med før-situasjonen. Dette er en oppgave som kommunene og forskningen må følge med på i tiden fremover gjennom miljøvedtaksregisteret.

Útfrá omanfyri standandi niðurstøðum er greitt, at avleiðingarnar í Noregi hava verið tær, at kommunurnar hava verið noyddar at nýta munandi fleiri ressourcir uppá umsiting av lógin, enn av fyrsta tíð hildið, og at tað ikki sær út til, at útfallið av málsviðgerðini er munandi broytt í mun til støðuna, áðrenn lógin kom í gildi.

Tað er lítið at ivast í, at sama fer at gera seg gallandi í Føroyum, tí lógin fer at seta munandi fleiri krøv til málsviðgerð enn í dag.

Tað er lítil meining í at seta lógina í verk við hesi vitan, um tað ikki samstundis verður tikið upp til viðgerðar, hvat er hent í Noregi á hesum økinum síðani 2013.

Í viðmerkingunum til lógaruppskotið verður í kapittul 2 um avleiðingar av uppskotinum skrivað:

Mett verður ikki, at uppskotið fær stórvegis fíggjarligar avleiðingar fyri kommunurnar, hóast onkur einstök fyrisitingarlig uppgáva eftir lógin verður løgd til kommunurnar. Landsstýrismaðurin fær heimild til at lata kommununum aðrar av sínum heimildum eftir lógin at sita fyri, men í fyrstu syftu eru ongar ætlanir um hetta.

Grundað á omanfyri nevndu royndir úr Noregi og at féroysku kommunurnar eru planmyndugleiki, og tí dagliga koma at málsviðgera eftir lógin, er tað neyvan rætt, at hetta ikki fær stórvegis avleiðingar fyri kommunurnar. Féroysku kommunurnar eru líka ymsar í stødd og fyrisitingarligum fórleikum sum tær norsku, so tí er hinvegin heldur sannlíkt, at hetta fær

munandi umsitingarligar og fíggjarligar avleiðingar fyrir kommunurnar, og tí eiger hesar avleiðingar at blíva nógv betri kannaðar og lýstar, eins og støða má takast til í lóggávuarbeiðnum, hvussu hetta skal fíggjast.

Samanumtikið metir Kommunufelagið

- at ein nýggj skipanarlög átti at verið raðfest fremri enn nátturúmargfeldislógin
- at manglandi skráseting og mangandi vitan, saman við meginregluni um varsemisskylduna, kunnu virka darvandi fyrir framburð í lokalu økjunum
- at munandi fleiri ressoursir eiga at verða settir av til at skráseta tøka vitan og framleiða nýggja vitan sum skal vera grundarlag undir viðgerð eftir lógin
- at neyðugt er hjá politisku skipanina at seta munandi ressoursir av til at implementera lógin, at útbúgva fólk og at gera kunngerðir og vegleiðingar til, hvussu lógin skal umsitast í verki
- at kommunurnar fáa munandi umsitingarligar og fíggjarligar útreiðslur av uppskotinum og at metingin í uppskotinum av hesum ikki er røtt, og at hetta eiger at endurskoðar og støða takast til, hvussu hetta skal fíggjast
- at royndirnar í Noregi av teirra náttúrumargfeldislógi eiga at verða tiknar til eftirtektar og neyðugar tillagingar gjørdar, áðrenn ein føroysk lóg verður sett í verk.

Yvirlit yvir fylgiskjøl:

- Naturmangfoldlovens virkninger i kommunene – KS/FoU 2013

Vegna Kommunufelagið

Dennis Holm, formaður

Eyðun Christiansen, stjóri